

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **KN LIFO, s r.o.**, IČO: 052 28 140
sídlem nám. Svobody 57, 763 15 Slušovice

proti

žalované: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 977/2020-MZE-11121 z 18. 2. 2020

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. V tomto řízení soud zkoumá splnění zákonných podmínek pro aktualizaci evidence půdy, provedenou podle § 3g zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, kterou bylo ukončeno užívání 20 dílů půdních bloků (dále „DPB“), u nichž byla do té doby uvedena žalobkyně jako jejich oprávněná uživatelka.

I. Průběh správního řízení

2. Státní zemědělský intervenční fond (dále „Fond“) vydal 12. 6. 2019 pod č. j. SZIF/2019/0430799 z vlastního podnětu Oznámení o zahájení řízení podle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství ve věci aktualizace evidence půdy, a to z důvodu zjištěných pochybností týkajících se správnosti údajů vedených v evidenci půdy u celkem 45 DPB. Fond v oznámení vyzval žalobkyni, aby ve stanovené lhůtě doložila platný právní důvod užívání vyjmenovaných pozemků.
3. Dne 14. 8. 2019 vydal SZIF jednak Oznámení o provedení aktualizace evidence půdy č. j. SZIF/2019/0523930, týkající se 30 DPB, jednak Oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy č. j. SZIF/2019/0523931, týkající se 39 DPB. V obou případech bylo navrhovanou změnou ukončení užívání dotčených DPB žalobkyní (a v důsledku toho vyřazení těchto DPB z evidence), a to s datem účinnosti 12. 6. 2019. Důvodem pro výmaz žalobkyně jako uživatelek 30 DPB byla skutečnost, že v průběhu řízení neprokázala své oprávnění dotčené pozemky užívat.
4. Proti těmto oznámením podala žalobkyně námitky, kterým žalovaný rozhodnutím z 21. 10. 2019 vyhověl a obě oznámení zrušil. Učinil tak proto, že některé DPB byly chybně zahrnuty v obou oznámeních, ale také proto, že aktualizace evidence údajů mohla být podle zákona o zemědělství provedena až s účinností ode dne následujícího po dni zahájení řízení, tedy od 13. 6. 2019.
5. Následně SZIF vydal Oznámení o provedení aktualizace evidence půdy č. j. SZIF/2019/0699294, datované 14. 8. 2019 a podepsané 6. 12. 2019, kterým provedl shora popsanou změnu u 20 DPB, a Oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy č. j. SZIF/2019/0699301, datované 14. 8. 2019 a podepsané 6. 12. 2019, kterým tuto změnu neprovedl u 17 DPB. Proti Oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy podala žalobkyně námitku, kterou žalovaný zamítl nyní přezkoumávaným rozhodnutím.
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předeslal, že správní orgány se v tomto typu řízení zabývají pouze otázkami, které jsou relevantní pro potřeby evidence, aniž by autoritativně řešily soukromoprávní spor mezi účastníky řízení. Pro rozsah, v němž přezkoumávají skutkový stav k prokázání (ne)existence právních důvodů užívání půdy, jsou s ohledem na subsidiární použití § 141 odst. 4 správního řádu o dokazování ve sporném řízení určující především tvrzení účastníků řízení a jimi předložené důkazy. Účastníci totiž svými tvrzeními vymezují právní důvody užívání dotčených pozemků, jakož i rozporují existenci právních důvodů užívání druhého účastníka.
7. Žalovaný uvedl, že žalobkyně v řízení nedoložila žádný právní důvod užívání dotčených pozemků, a závěru Fondu o jeho neexistenci ostatně v námitce nijak neoponovala. K tomu pro úplnost podotkl, že právním důvodem nemůže být Kupní smlouva – Smlouva o prodeji závodu uzavřená 2. 9. 2016 mezi insolvenčním správcem dlužníka JZD Slušovice s.r.o., IČO: 26217023 (dále „JZD Slušovice“) a žalobkyní, neboť z ní nelze dovodit, že by jejím předmětem byly též nájemní smlouvy mezi JZD Slušovice a vlastníky daných pozemků. Nevyplývá to ani z dokumentů veřejně dostupných v insolvenčním rejstříku JZD Slušovice. Soupis dlužníkovy majetkové podstaty v položce č. 9 i souhlas insolvenčního soudu s jejím zpeněžením vymezuje dotčený majetek odkazem na znalecký posudek č. 5956-173/2014 ze 4. 6. 2014. Tento posudek se však nezabývá oceněním části podniku, nýbrž trvalých porostů – ovocných sadů. Nájemní smlouvy jsou pak v posudku zmiňovány pouze jako podklad pro jeho vyhotovení (pro určení rozsahu trvalých porostů), nikoli jako soubor práv a povinností, jež by tvořily součást části podniku.

II. Argumentace účastníků řízení.

8. Žalobkyně v žalobě navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Namítla, že rozhodnutí Fondu bylo svévolné, jelikož nešlo o žádnou kolizi uživatelů a 12. 6. 2019 se vůbec nic nestalo; Fond dále provedl změny hned, nečekal na právní moc a nerozhodl o předchozích žalobkyniných námitkách. Správní orgán mohl provést změny nejdříve k datu vydání rozhodnutí, tedy 6. 12. 2019, avšak učinil tak již ke 12. 6. 2019, ačkoli právě z tohoto důvodu bylo jeho první oznámení zrušeno; žalovaný přitom změnu svého právního názoru na tuto otázku náležitě neodůvodnil. Žalobkyně zdůraznila, že veškeré pozemky, na nichž se nacházejí ovocné sady, udržuje, vysazuje nové stromy, seče a platí nájemné, a fakticky je tedy užívá.
9. Postup Fondu označila žalobkyně za zmatečný, neboť jeho oznámení č. j. SZIF/2019/0699301 je datováno 14. 8. 2019, stejně jako předchozí oznámení o tomtéž, avšak nové oznámení nemohlo být vydáno dříve, než bylo to předchozí zrušeno (k čemuž došlo 21. 10. 2019). Jednou z povinných náležitostí rozhodnutí je přitom datum jeho vydání, které není uvedeno ani nikde v rozhodnutí žalovaného. Kromě toho nelze rozhodnout dvakrát o tomtéž, a postupu správních orgánů tak bránila překážka věci rozhodnuté. Žalobkyně také nechápe, proč Fond v oznámení označuje změny jako „*typ navrhované změny*“, aniž by identifikoval navrhovatele.
10. Nakonec žalobkyně namítla, že Fond rozhodl o zápisu žalobkyně jako uživatelky dotčených DPB již dříve na základě její žádosti. Jinými slovy už dříve rozhodl, že žalobkyni předložené argumenty a dokumenty jsou dostatečné proto, aby byla žalobkyně evidována jako užívatelka těchto DPB. Není přitom jasné, co opravňuje Fond ke změně názoru a proč tak učinil. Ačkoli do roku 2019 neměl Fond žádné pochybnosti o tom, že žalobkyně je řádná užívatelka dotčených pozemků, a ačkoli se poté ve faktických vztazích žalobkyně k těmto pozemkům ničeho nezměnilo, Fond žalobkyni jako užívatelku svévolně vymazal.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě stručně zopakoval stěžejní argumenty obsažené v napadeném rozhodnutí a doplnil, že Fond přistoupil ke kontrole skutečného užívání zemědělské půdy v lokalitě podle § 12a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, a podle zákona o zemědělství, na základě zjištění, že je veden spor o to, který subjekt má pozemky původně užívané společností JZD Slušovice nadále užívat a pobírat na jejich užívání dotace. Žalovaný doplnil, že u Městského soudu v Praze probíhá pod sp. zn. 3A 1/2018 řízení ve skutkově a právně obdobné věci. S obsahově shodnými námitkami se žalovaný podle svého přesvědčení vypořádal již ve svém rozhodnutí, proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci.

12. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně vycházejí ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal je na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a nezjistil při tom žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
13. Soud rozhodl v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť ani jeden z účastníků nevyjádřil s tímto postupem po poučení soudem nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání

nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009). Žalobkyní navržené důkazy soud neprovedl, neboť dílem jsou právě součástí správního spisu (napadené rozhodnutí; pachtovní a další smlouvy; komunikace mezi žalobkyní a Fondem, tedy různá procesní podání včetně „námitek proti šikanóznímu postupu“) a dílem by to bylo nadbytečné, neboť o skutečnostech v nich uvedených není mezi účastníky řízení sporu a nejsou pro posouzení věci významné (listiny týkající se insolvenčního řízení JZD Slušovice; výpis z registru půdy LPIS k 4. 12. 2013).

14. Řízení o aktualizaci evidence využití půdy podle uživatelských vztahů je upraveno v § 3g zákona o zemědělství. Podle jeho odstavce 1 písmene b) a c) je uživatel půdy povinen ohlásit Fondu mimo jiné skutečnost, že došlo ke změně uživatele dílu půdního bloku nebo k ukončení užívání dílu půdního bloku.
15. Podle odstavce 8 Fond může na základě vlastního zjištění nebo na základě podnětu ministerstva nebo jiného orgánu veřejné správy zahájit postup vedoucí k aktualizaci evidence půdy, popřípadě k úplnému vynětí z evidence půdy; takový postup Fond zahájí vždy, podá-li o to žádost vlastník pozemku, na němž se nachází díl půdního bloku. Fond vyzve dotčené uživatele k písemnému vyjádření ve lhůtě jím stanovené, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Odstavce 2 až 7 se vztahují na aktualizaci evidence půdy, popřípadě na úplné vynětí z evidence půdy, podle tohoto odstavce přiměřeně. Právní účinky změny v evidenci půdy provedené na základě tohoto odstavce nastávají dnem následujícím po dni, kdy Fond zahájil postup podle tohoto odstavce, nebo jestliže ze zjištěných důkazů nevyplývá, že nastanou později.
16. Odstavec 2 stanoví, že zjistí-li Fond, že ohlášení změny podle odstavce 1 je v rozporu s údaji vedenými v evidenci půdy nebo jiným ohlášením změny, vyzve uživatele, který učinil ohlášení změny, popřípadě uživatele dotčeného tímto ohlášením k předložení písemné dohody odstraňující vzájemný rozpor nebo k předložení dokladu prokazujícího právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu. Zjistí-li Fond, že ohlášení změny je nepravdivé nebo neúplné, vyzve uživatele k odstranění vad ohlášení změny.
17. Jestliže v důsledku ohlášení změny podle odstavce 1 mají být aktualizovány údaje týkající se DPB uživatele, který nepodal ohlášení změny, a na základě výzvy podle odstavce 2 nedoložil písemnou dohodu nebo neprokázal právní důvod užívání dílu půdního bloku, Fond mu písemně oznámí provedení aktualizace evidence půdy do 15 dnů ode dne, kdy aktualizaci evidence půdy provede (odstavec 5). Odstavec 6 následně uvádí, že proti oznámení podle odstavců 3 až 5 může uživatel podat Fondu nejpozději do 15 dnů ode dne jeho doručení písemnou námitku, která musí být odůvodněna. Podaná námitka nemá odkladný účinek. O podané námitce rozhoduje ministerstvo. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje uživateli a je konečné.
18. Zdejší soud již v rozsudku č. j. 11Ca 143/2008-37 z 30. 4. 2009 konstatoval, že aktualizace evidence podle ustanovení § 3g zákona o zemědělství má místo tehdy, pokud je vzhledem ke konkrétním, zejména skutkovým okolnostem, uváděn stav evidence a zapsaných uživatelů do souladu s realitou. Tento postup může Fond zahájit na základě vlastního zjištění (§ 3g odst. 8), a v jeho rámci může vyzvat uživatele dotčeného DPB mimo jiné k předložení dokladu prokazujícího právní důvod užívání zemědělské půdy (§ 3g odst. 2). V řízení se pak postupuje dle § 141 odst. 4 správního řádu, podle něž „[v]e *sporném řízení*

vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.“

19. Z citované právní úpravy je zřejmé, že v evidenci jsou uváděni oprávnění, a nikoli fiktivní uživatelé půdy (srov. formulaci „*neprokázal právní důvod užívání*“ a další). Žalobkynino faktické užívání dotčených DPB nebylo ve správním řízení zpochybněno, avšak samo o sobě – ani ve spojení s případným placením nájemného – nepředstavuje právní důvod k jejich užívání, a nepostačuje tedy k žalobkyninu zapsání do evidence coby uživatelky.
20. Mezi pravomoci Fondu patří mimo jiné aktualizování evidence využití půdy podle užívatelských vztahů podle zákona o zemědělství [§ 1 odst. 2 písm. x) zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském a intervenčním fondu]. Fond tak je odpovědný za obsah evidence, jež je významná zejména pro účely poskytování dotací, a pokud nazná, že údaje v ní uvedené neodpovídají realitě, může – a musí – využít zákonem svěřených pravomocí k odstranění tohoto nesouladu. V rámci řízení podle § 3g pak je povinen posoudit, komu svědčí právo půdu užívat. Jak správně poznamenal žalovaný, toto posouzení nemá povahu autoritativního rozhodnutí sporu mezi účastníky o jejich soukromoprávních právech a povinnostech, ale má povahu úsudku o předběžné otázce, potřebné k zapsání oprávněného uživatele DPB do evidence půdy. Naopak závazné řešení sporu náleží výlučně do pravomoci nalézacího soudu v občanskoprávním řízení. (Rozsudek zdejšího soudu č. j. 11A 12/2014-35 ze 17. 10. 2014).
21. Provedení zápisu do evidence nemá povahu pravomocného rozhodnutí, které by vytvářelo překážku věci rozhodnuté, nýbrž jde toliko o evidenci určitého údaje, jenž může být v případě svého nesouladu s realitou opraven. Samotná skutečnost, že žalobkyně byla jako uživatelka DBP do evidence jednou zapsána, neznamena, že daný údaj nemůže být v budoucnu změněn (totéž konstatoval ve vztahu k obdobně pojaté evidenci chmelnic v rozsudku č. j. 7 As 26/2005-67 z 19. 7. 2006 také NSS). Jestliže tedy Fond pojal pochybnosti o oprávněnosti žalobkynina užívání pozemků, byl oprávněn vyzvat žalobkyni k doložení právního důvodu užívání, a to aniž došlo od okamžiku jejího zápisu do evidence ke změně jejího právního nebo faktického stavu k DPB, jak se nesprávně domnívá žalobkyně.
22. Již v Oznámení o zahájení řízení z 12. 6. 2019 Fond výslovně uvedl, že řízení zahajuje z vlastního podnětu. Výskyt kolonky „Typ navrhované změny“ v Oznámení o provedení aktualizace půdy pak neznamena, že je řízení vedeno na návrh subjektu, jehož identitu správní orgány před žalobkyní tají, nýbrž zjevně jde jen o drobnou terminologickou nepřesnost vyvěrající patrně z toho, že tentýž formulář je používán jak v řízeních zahájených na žádost, tak v těch zahájených z úřední povinnosti.
23. Důvod pro zahájení řízení objasnil žalovaný ve vyjádření k žalobě, kde uvedl, že jím byla obdobná situace posuzovaná zdejším soudem v rozsudku č. j. 3A 1/2018-55 z 31. 3. 2021. V něm soud potvrdil rozhodnutí žalovaného, jímž byl zamítnut návrh nynější žalobkyně na změnu údajů v evidenci u jiných DPS s odůvodněním, že kupní smlouva z 5. 9. 2016, z níž žalobkyně dovozovala své vlastnické právo k tehdy dotčeným pozemkům, byla neplatná. (Tyto skutečnosti jsou soudu známy z jeho úřední činnosti a známy jsou také účastníkům nynějšího řízení, již byli rovněž účastníky řízení vedeného pod sp. zn. 3A

1/2018). Postup Fondu tedy soud nepovažuje za svévolný. Ačkoli by působilo přesvědčivěji, kdyby Fond a žalovaný uvedli tyto okolnosti v oznámení o zahájení řízení nebo ve svých rozhodnutích, jejich absence nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť odůvodnění pochybností o správnosti údaje v evidenci není s ohledem na povahu řízení nezbytnou náležitostí rozhodnutí.

24. Žalobkyně má pravdu, že v záhlaví oznámení Fondu je uvedeno nesprávné datum 14. 8. 2019. Jedná se o zjevnou chybu v psaní, s největší pravděpodobností pozůstatek předchozího oznámení vydaného tohoto dne, jehož úpravou pozdější oznámení vzniklo. V pořadí druhé oznámení očividně nemohlo být vydáno dříve než 21. 10. 2019 (datum zrušení prvního oznámení Fondu), neboť o tomto datu se v něm píše v minulém čase. Veškeré možné pochybnosti pak rozptyluje digitální podpis oprávněné úřední osoby s datem 6. 12. 2019 na poslední stránce oznámení. Toto rozhodnutí tedy je datováno, na čemž ničeho nemění zjevná chyba v psaní nacházející se na jiném jeho místě. Stejně tak nemá význam skutečnost, že datum prvostupňového rozhodnutí není uvedeno v napadeném rozhodnutí, neboť k identifikaci přezkoumávaného rozhodnutí nebyl tento údaj nezbytný.
25. Žaloba obsahuje na přelomu svých stran 4 a 5 upozornění na to, že některé DPB jsou uvedeny jak v oznámení o provedení aktualizace, tak v oznámení o neprovedení aktualizace, a kusou argumentaci o překážce věci rozhodnuté. Z čísel jednacích oznámení, jimiž žalobkyně argumentuje (č. j. SZIF/2019/0523931 a SZIF/2019/0523930), je ovšem zřejmé, že tento text žalobkyně převzala ze svého dřívějšího procesního podání bez ohledu na vývoj věci, neboť se vztahuje k oznámením, která byla zrušena rozhodnutím žalovaného z 21. 10. 2019 právě proto, že obě zahrnovala některé shodné DPB, ačkoli je to u oznámení s opačnými výroky logicky vyloučeno. K takovému pochybení však v případě oznámení vydaných 6. 12. 2019 již nedošlo, jelikož kódy jednotlivých DPB se v nich nijak nepřekrývají. Oznámení z 14. 8. 2019 pak s ohledem na své zrušení nemohou vytvářet překážku věci rozhodnuté.
26. Důvodná není ani námitka, že změny v evidenci mohly být zapsány nejdříve k datu vydání oznámení. Zákon o zemědělství totiž v § 3g odst. 8 výslovně stanoví, že právní účinky provedené změny nastávají dnem následujícím po dni, kdy Fond zahájil postup podle tohoto odstavce. Řízení o aktualizaci evidence bylo zahájeno 12. 6. 2019, a právní účinky provedených změn tedy měly nastat 13. 6. 2019.
27. V oznámení Fondu z 6. 12. 2019 je jako datum účinnosti uveden 12. červen 2019, stejně jako v oznámení ze 14. 8. 2019, ačkoli žalovaný v rozhodnutí z 21. 10. 2019 shledal, že správně mělo být uvedeno datum 13. 6. 2019, a také (ovšem nejen) z tohoto důvodu první oznámení Fondu zrušil. Fond následně na straně 6 oznámení z 6. 12. 2019 vyložil, že „datum účinnosti 12. 6. 2019 je však v souladu se zákonem, neboť při zrušení dílu půdního bloku je vždy v rozhodnutí uvedeno datum, do kterého je předchozí díl účinný. V rozhodnutí o provedení změny je toto také vysvětleno. Po zrušení DPB ke 12. 6. 2019 od 13. 6. 2019 pak v LPIS neexistuje žádný DPB, který by byl účinný, což je požadovaná změna provedená v souladu se zákonem. Účinky změny fakticky nastaly dne 13. 6. 2019 tak, jak uživatel uvedl, že měly nastat.“ Fond tento svůj dílčí závěr v oznámení ze 14. 8. 2019 neodůvodnil; učinil tak až v návaznosti na výtku žalovaného, a svou argumentací přesvědčil nadřízený správní orgán o správnosti svého názoru. Takový vývoj nepovažuje soud za nezákonný, a jelikož shodně míní o vysloveném právním názoru, jenž je vyjádřen logicky a přesvědčivě, a jelikož

žalobkyně nenabídla v žalobě žádné věcné protiargumenty, soud k této námitce v podrobnostech odkazuje na odůvodnění oznámení Fondu.

28. Dále soud uvádí, že námitka proti oznámení o provedené změně nemá odkladný účinek (§ 3g odst. 6), a Fond proto nepochybil, když změny v evidenci provedl okamžitě, nečekaje na právní moc rozhodnutí o námitce.
29. Stejně tak nebylo třeba, aby Fond před vydáním Oznámení o provedení aktualizace evidence půdy vydal rozhodnutí o žalobkyniných podáních, nazvaných „Námitka proti šikanóznímu postupu“ a datovaných 13. 6. 2019 a 19. 6. 2019, jimiž žalobkyně brojila proti výzvě k doložení platného právního užívání k označeným pozemkům. Proti této výzvě zákon o zemědělství nepřipouští žádný opravný prostředek, a tak Fond nebyl povinen o těchto žalobkyniných podáních rozhodnout. S argumentací v nich obsaženou se Fond vypořádal v oznámení o provedení změn v evidenci.
30. Pokud jde o samotný právní důvod k užívání dotčených DPB na straně žalobkyně, soud považuje za nutné zdůraznit, že řízení o správní žalobě je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah, rozsah a kvalita žaloby tak předurčují obsah, rozsah a kvalitu soudního rozhodnutí. Je-li žaloba kuse nebo nepřiléhavě zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah jeho rozsudku. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobkyni nebo z vlastní iniciativy vyhledávat podporu pro její argumentaci ve správním spisu. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli žalobkynina advokáta (namátkou rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 z 24. 8. 2010 nebo rozsudek téhož soudu č. j. 9 Afs 35/2012-42 z 18. 7. 2013).
31. Již žalovaný v napadeném rozhodnutí seznal, že *„ani v námitce dotčený uživatel nijak proti závěru Fondu o neexistenci právního důvodu užívání ohledně dotčených pozemků, který by svědčil dotčenému uživateli, nijak neoponuje.“* Shodná situace nastala také v řízení před soudem. Žalobkyně v žalobě neuvedla, jaký právní důvod svědčí jejímu užívání dotčených DPB, neoznačila žádné právní jednání, kterým měla toto užívací právo nabýt. Zároveň nijak nezpochybnila argumentaci žalovaného, podle něž takovým právním důvodem nemůže být Smlouva o prodeji závodu, uzavřená 2. 9. 2016 mezi insolvenčním správcem dlužníka JZD Slušovice a žalobkyní (ani žádný jiný dokument obsažený v insolvenčním spisu dlužníka), neboť nájemní smlouvy uzavřené mezi JZD Slušovice jako nájemcem a vlastníky daných pozemků jako pronajímateli, které žalobkyně v řízení předložila, netvořily součást předmětu Smlouvy o prodeji závodu, a proto z nich neplynou pro žalobkyni žádná práva ani povinnosti. Soud v této souvislosti připomíná, že důkazní břemeno leželo v řízení na žalobkynině straně.
32. Žalovaný tedy svůj závěr, že žalobkyně existenci svého užívacího práva neprokázala, opřel o konkrétní skutečnosti a přezkoumatelně odůvodnil, vypořádává se zároveň s žalobkyní předloženými důkazy. Věcnou správnost této úvahy soud hodnotit nemůže, neboť ji žalobkyně nezpochybnila žádnými konkrétními argumenty. V žalobě se zaměřila na faktické užívání dotčených DPB a na to, že Fond nebyl oprávněn změnit svůj dřívější názor, když žalobkyni jako oprávněnou uživatelku již jednou do evidence zapsal. Tyto okolnosti však rozhodnutí žalovaného nezákonným nečiní, jak soud shora vyložil.
33. Žalobkyně v žalobě dokonce ani výslovně neuvedla, že právní důvod k užívání daných DPB skutečně má. Její přesvědčení, že tomu tak je, lze dovodit toliko z náznaků, konkrétně z tvrzení o placení nájemného a z návrhu důkazu *„správním spisem – zde jsou*

evidovány užívací tituly“ na straně 6 žaloby. Zároveň žalobkyně zaslala soudu spolu s žalobou velké množství listin týkajících se insolvenčního řízení dlužníka JZD Slušovice, včetně shora citované Smlouvy o prodeji závodu z 2. 9. 2016 nebo pachtovních smluv. Soud však není oprávněn z vlastní iniciativy vyhledávat ve správním spisu nebo v listinách zaslaných soudu důkazy, které by mohly teoreticky svědčit v žalobkynin prospěch, analyzovat a vyhodnocovat jejich obsah, a na základě toho vytvářet argumentaci, kterou by vyvrátil závěry správních orgánů. To bylo úkolem žalobkyně, která se jej však – pokud jde o její právní titul k užívání dotčených DPB – zhostila způsobem, jenž nemohl vést k jejímu procesnímu úspěchu.

IV. Závěr a náklady řízení.

34. Jelikož soud neshledal žádnou ze žalobních námitek důvodnou, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. ledna 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu